

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

AUTORSKÁ KNIHA

**RADNICE NA PŘECHODU A JINÉ JESENICKÉ MÝTY:
ILUSTROVANÁ SBÍRKA FIKTIVNÍ LIDOVÉ MYTOLOGIE**

Aneta Klásková

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Ilustrace Grafika

Bakalářská práce

AUTORSKÁ KNIHA

**RADNICE NA PŘECHODU A JINÉ JESENICKÉ MÝTY:
ILUSTROVANÁ SBÍRKA FIKTIVNÍ LIDOVÉ MYTOLOGIE**

Aneta Klásková

Vedoucí práce: doc. akad. mal. Mikoláš Axmann
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen
uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2015

.....

podpis autora

OBSAH

MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	3
CÍL PRÁCE	5
PROCES PŘÍPRAVY	6
PROCES TVORBY	8
TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	9
POPIS DÍLA	10
PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	11
SILNÉ STRÁNKY.....	12
SLABÉ STRÁNKY	13
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	14
RESUMÉ	16
SEZNAM PŘÍLOH.....	17

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Při studiu ilustrace a grafiky jsem si v prvním semestru vyzkoušela šablonový tisk. Výstupem klauzurní práce byla ilustrace k přísloví „Všude dobře, doma nejlíp“, realizovaná šablonovým tiskem, v mém případě rezerváží (klovatina jako kryt, několik stupňů šedé nastříkáno fixírkou - tuší) kombinovanou s tupováním štětcem skrz papírové šablony. List s ilustrací jsem spolu s listy kolegů z ateliéru svázala do knihy, jejíž obálku a předsádky jsem taktéž vyráběla tupováním štětcem přes šablony. Další část klauzury byl vícebarevný grafický list B2, ve kterém jsem používala jak papírové šablony, tak jiné předměty, např. provázky nebo síťky, k vykrytí netisknoucích ploch.

V dalších semestrech jsem tiskla například černobílý linoryt na téma portrét, kde jsem zpodobnila svého bratra. Část matrice jsem vyryla a jinými dalšími způsoby vyhloubila (např. brusným papírem, zásahy vidličkou a řezáky), část jsem vybudovala nad úroveň linolea přilepením různých objektů k linu lepicí páskou, čímž jsem získala bohatší struktury povrchu.

Techniku linorytu jsem taktéž užila v další klauzuře - souboru ilustrací ke knize *Léčba neklidem* od Sakiho (Hector Hugh Munro)¹. Soubor obsahoval dvanáct ilustrací velikosti matrice B4, které jsem tiskla černobíle. Ilustrace fungovaly na ostrém kontrastu černých a bílých ploch a struktur vyrytých dlátky. K ilustracím jsem knihařskými postupy vyrobila taktéž desky. S touto klauzurou souvisela také semestrální práce - tisk na textil tematicky navazující na některou z ilustrací. Ten jsem realizovala kombinací litografie, tisku z výšky z lina a kovovými literami, šablonovým tiskem tupováním dlaní a štětcem a lepením kousků látky na základní textili. Zobrazoval vepře, jak kráčí krajinou - každý vepř jinou technikou.

Jedním z mých dalších grafických listů byla dvoubarevná serigrafie, do které jsem vypočetila mytického vlkodava z Borského parku. Serigrafie vznikla nejdříve jako dvě perokresby tuší na pauzovací papír, které se pak prosvítily na síta ovrstvená světlocitlivou emulzí. Po vytvrzení emulze tak vznikly dvě šablony na sítích. Zde

1 SAKI. *Léčba neklidem*. Praha: Odeon, 1989. ISBN 80-207-0089-7

se mi začal líbit moment vytváření fiktivní mytologie místům a tvorům mně známým a milým, což se pak promítlo do tématiky bakalářské práce.

Ve stejné době jsem taktéž tiskla velkoformátový obraz krajiny na textil, realizovanou experimentálním tiskem z výšky a hloubky zároveň dvěma barvami. Matrice měla rozměry cca 2 x 3 metry a k tisku jsem zneužila pomoci kolegů a kolegyně z ateliéru, které jsem nechala po matrici a plátnu podupávat a tisknout vlastní vahou (viz Příloha 1) Přibližně odtud se tedy berou mé sklony zapojovat do mých prací jiné lidi - prvek, který používám při práci na své autorské knize.

S textilem jsem dále pracovala při tvorbě souboru oděvu potištěného různými technikami, převážně nesložitými a experimentálními. Například bílé silonové punčochy jsem černě potiskla skrz papírové šablony tupováním látkovým tamponkem, oranžovou košili jsem opatřila drobnými linorytovými lístky a doplnila kresbou perkem a tuší, kraťasy jsem zaplnila ornamentem z trojúhelníkových tiskátek z lepenky. K tomuto outfitu jsem vytvořila soubor fotografií, ty rozstříhala do koláží a zknihala ve spontánní leporelo, volně tak dokumentující soubor oděvu oblečený na člověku v různých (životních) situacích.

Na svém semestru v zahraničí (Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki, Kraków, Polsko) jsem se zabývala například klasickými hlubotiskovými technikami (lept, akvatinta, měkký kryt a jejich kombinace), k jejichž výuce je na Akademii skvělé zázemí, a také litografií.

Co se knihařiny týče - vážu si vlastní skicáře různých velikostí a typů vazeb, od drobných deníků po knihy formátu B4, které se pak hodí např. ke kreslení portrétů.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Tématem mé práce je ilustrovaná autorská kniha, jejíž literární část jsem se rozhodla svěřit do rukou obyvatel mého rodného města - Jeseníku. Ty jsem vyzvala, aby vytvořili fiktivní mýty o současném životě ve městě a nejbližším okolí, a jejich slohové snažení jsem omezila rozsahem tří vět.

Začalo mě velmi zajímat zapojování okolního lidstva do mých uměleckých snah a zároveň cítím stále větší potřebu se vracet do Jeseníku a něco - cokoli - tam *dělat*, nějak rozhýbat strnulé zapadlé městečko, ukázat rezignovaným Jeseničákům po vzoru Kateřiny Šedé², že občas se tu i něco děje. To je samozřejmě běh na dlouhou trať a má bakalářská práce si dělá ambice leda na první zavázanou botu v této metafoře. Ale využívám svého mládí a naivity a myslím si, že podobné snahy mají smysl a hodlám tímto směrem pokračovat i dále, tím spíš, když vidím, že podobné tendence se objevují i u jiných studujících Jesenických.

Téma autorské knihy je pro mě velmi přitažlivé, neboť ve své šíři sahá od děl vnímaných jako vrchol řemesla a dovedení klasické formy knihy vlastně k dokonalosti až k takovým bizarnostem jako *Literaturwurst* Dietera Rotha³. Určitě se chci do budoucna pustit do prozkoumávání takovýchto mezních poloh knihy a knihy-objektu.

Také přístup Josefa Váchala⁴ ke knize je mi ohromně sympatický. Jeho knihy mě fascinují nejen vizuálně, ale i rozsahem a hloubkou zpracování, mírou osobního vkladu do díla a oddaností a zarytostí, se kterou - předpokládám - vznikaly.

Co se prvku mytologie v mé práci týče, chtěla jsem instrukcí „napište mýtus“ spíše směřovat mé spisovatele k mystifikačním, absurdním a nepohádkovým příběhům, než že by mi šlo o to vytvořit celistvou provázanou mytologii města. Označení „mýty“ proto může působit nadneseně pro tyto sesbírané útvary, používám je ale stále proto, že reflektují, co si lidé pod tímto pojmem představili.

2 Kateřina Šedá - česká umělkyně zabývající se sociálními experimenty, happeningy, performancí. Pracuje často s obyvateli vesnic a městských periferií, které provokuje k aktivitě a trvalé změně chování.

3 Dieter Roth (1930 - 1998) - švýcarský umělec spojovaný s počátky moderní autorské knihy.

4 Josef Váchal (1884 - 1969) - český grafik, ilustrátor, spisovatel, knihvazač, mystik a inovátor.

Moment, kdy vezmu městskou reálii nebo historickou událost a přimyslím jí takto „mytologické“ pozadí, se mi začal líbit ve chvíli, kdy jsem poznala tvorbu Divadla Járy Cimrmana⁵. Ta je mi velmi blízká humorem a je mi inspirací co do nasazení a nadšení autorů, rozsahu jejich práce a celistvosti díla.

5 Zdeněk Svěrák, Ladislav Smoljak a další

3 CÍL PRÁCE

Jedním z cílů mé práce je vytvořit knížku, která snad nepůjde „do šuplíku“, nýbrž bude někoho zajímat. Toho jsem se snažila dosáhnout právě zapojením veřejnosti - výzvou k účasti na akci, kterou jsem nazvala *Jesenický Mýtusběr*⁶. Sběr literatury trval zhruba dva březnové týdny. K napsání mýtů se během něj odhodlalo dvacet odvážných, mnoho dalších (také odvážných) na sociální síti Facebook vyjádřilo akci podporu. Občas mi dokonce i někdo řekl, že „to by chtěl teda vidět, tu knihu.“

K této akci bych chtěla v budoucnu pořádat její zrcadlovou variantu - kdy naopak já budu rozdávat lidu jesenickému něco mého na oplátku a celá událost se tímto ukončí, vnímám to jako kruh, který je potřeba uzavřít.

Co se technických cílů týče - navrhnout knihu je podle mě ohromně komplexní čin a já si nedělám velké naděje, že by má prvotina dosahovala závratných kvalit. Spíše tuto práci vnímám jako odraz k dalším krokům. Přesto doufám, že alespoň nějaké dílčí kvality se ve výsledku objeví.

Do mých dlouhodobějších cílů také patří osvěžení uměleckého prostředí v Jeseníku, které je velmi strnulé a uzavřené v těch nemnoha výstavách, které do roka proběhnou. Chci se vydávat dále směrem sociálního experimentu (pokud možno s nějakým vizuálním výstupem), participačních akcí a celkově přinášet městu nějaký užitek touto cestou. Mou bakalářskou prací a akcemi k ní přidruženými bych ráda začala.

6 Jesenický Mýtusběr, *Facebook* [online] [cit. 2015-04-28] <<https://www.facebook.com/mytusber>>

4 PROCES PŘÍPRAVY

Prvním praktickým úkolem práce na knize *Radnice na přechodu* bylo získat literaturu - tedy mýty jesenických obyvatel. Zahájila jsem tudíž low-endovou kampaň - jednak ústní, kdy jsem přátele a rodinu vyškolila a pak přinutila, aby šířili informace o *Mýtusběru* dál, jednak jsem vytiskla drobné letáky (viz Příloha 2) a ty rozmístila do strategických bodů: kaváren, klubů, škol, tělocvičen. Také jsem založila akci na Facebooku, skrz který jsem pak komunikovala se světem, průběžně zveřejňovala získané báje a povzbuzovala lid k činu *Motivačními jesenickými* fotografiemi. Pro stydlivé přispěvatele byla také k dispozici e-mailová schránka. Jeden mýtus se ke mně dostal rukopisně na papíře, což mi vlastně přišlo úplně nejlepší. Moc ráda bych se v mých budoucích akcích obešla bez internetu a sociálních sítí, nyní ale fungovaly jako ten nejúčinnější a nejrychlejší prostředek šíření informace.

Po *Mýtusběru* následovalo třídění získané literatury a snaha najít nějaká společná témata jednotlivých slohových útvarů, nalézt pořadí a případně dvojice či skupinky bájí, které spolu (ať už nechtěně či úmyslně) souvisejí. Z celkové hmoty nakonec vykryštalizovaly zhruba tři tematické skupiny, které nyní tvoří tři části knihy:

- část první - texty vztahující se k velmi tradičně jesenickým prvkům a/nebo k historii (např. našemu rodáku Vincenzi Priessnitzovi⁷)

- část druhá - texty o současném městě (např. o obchodních centrech, o vepřích na radnici)

- část třetí - texty o obyvatelích města, ať už konkrétních, nebo blíže nespecifikovaných „figurkách“.

Každá z těchto částí je ještě uvozena jedním „předělovým“ mýtem - to jsou ty proti černým vakátům. Knihu otevírá první - úvodní mýtus a uzavírá jeden optimistický na konec.

Následně jsem začala skicovat a provádět technické zkoušky různými kreslícími prostředky. Nakonec jsem si vyřezala kreslící

⁷ Vincenz Priessnitz (1799 - 1851) - rodák z tehdejšího Gräfenberku u Frývaldova (dnes Lázně Jeseník), zakladatel hydroterapie a vodoléčebných lázní, jejichž sláva hvězd se dotýká.

nástroj z větve a tím kreslila tuší na papír. Rozhodla jsem se pro syrovou černobílou kresbu, která chce působit jednoduchostí, kontrastem, humpoláctvím a snad občas i humorem. Mám za to, že styl kreseb sedí k lidovým mýtům, jejichž literární kvality jsou sice velmi různorodé, zato ale nepostrádají autenticitu. Vzhledem k limitu, který jsem stanovila spisovatelům na tři věty, předpokládám, že texty vznikaly rychle a docela spontánně, proto i v kresbách jsem se snažila o zkratku a neakademický přístup, což je pro mě vlastně věc docela nová, čerstvě se formující a předpokládám, že se časem trochu odlehčí a nabude na přesvědčivosti.

5 PROCES TVORBY

Po roztřizení mýtů jsem začala pracovat na maketě knížky a ilustracích. Ilustrace jsem kreslila většinou po částech a po naskenování je v grafickém editoru skládala dohromady. Ke kreslení bylo potřeba poslouchat jesenickou hudbu - alespoň trochu (především atmosférou) mi vynahrazovala návštěvy domova a práce s ní šla lépe od ruky.

Pro text jsem vybrala písmo Trivia Serif 10, neboť se mi líbil kontrast vlastně docela pokleslé literatury opatřené mými diletantskými kresbami a této krásné, vážné klasicistní antikvy. Usilovně jsem studovala pravidla hladké sazby, abych alespoň písmu neudělala ostudu typografickými chybami, když už se musí potýkat s tak hrubou kresbou.

Po naskenování a úpravách kreseb jsem začala pracovat na knize již digitálně v grafických editorech (Adobe Photoshop a InDesign).

Předsádky knihy vznikly jako kresba bílou akrylovou barvou na tenký plech, který jsem pak taktéž naskenovala a sken digitálně upravila. Kresba různých kamenů na předsádkách odkazuje ke konkrétní ilustraci jednoho mýtu a zároveň ke grafickému listu *Kolektiv autorů*, který vznikl jako doprovodný materiál ke knize. Jedná se o černobílou tušovou litografii, která jmenuje a portrétuje jednotlivé autory mýtů jako různé nerosty a horniny. Jesenicko má ke kameni velmi blízký vztah, což se také promítlo do mýtů, kde často postavy například zkamení. Tento prvek jsem tedy vzala doslovně. Předsádky se pak dají chápat také jako seznam autorů.

Hotové virtuální dvojlisty, předsádky a potah desek jsem nechala digitálně vytisknout. Z dvojlistů jsem zpracovala knižní blok šitím na proužky plátna, přidala mu kapitálky a zavěsila jej do desek.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Ilustrace ke knize vznikaly kresbou černou tuší nástrojem vyřezaným z větve na papír v rozměrech o něco větších, než jsou ve výsledné knize, následně byly skenovány a digitálně finalizovány.

Tuš jsem zvolila kvůli ostrému kontrastu hutné černé s bílým papírem - princip, který používám často a ráda a černobílou škálou si tak nepřipadám omezena.

Použité písmo se jmenuje Trivia Serif 10 (ve verzích Regular a Bold) a jeho autorem je Střešovická písmolijna.

Při práci v počítači jsem používala software firmy Adobe - Adobe Photoshop pro přípravu obrázků a Adobe InDesign pro sazbu.

Knihu jsem tiskla digitálně na papír Disegno 4 (Disegno 5 pro předsádky), dvojlisty knihařsky zpracovala do složek a do bloku. Blok jsem opatřila šitými kapitálky a zavěsila do desek z lepenky 2,5 mm potažené papírem. Knížka má rozměry cca 22 x 16 cm a obsahuje padesát dvě stránky.

Litografie *Kolektiv autorů* je formátu zhruba B2 a kreslila jsem ji litografickou tuší na kámen stejnou větví, kterou jsem realizovala kresby pro knihu. Chtěla jsem tím docílit vnitřní soudržnosti těchto částí práce. Ze stejného důvodu je tento tisk také černobílý.

Doprovodná akce *Jesenický Mýtusběr* probíhala převážně na sociální síti Facebook a předcházela jí letáčková a ústní kampaň. Letáčky velikosti A6 byly tištěné černobíle na inkoustové tiskárně, z jedné strany měly výřez fotografie jesenické krajiny, na druhou jsem napsala text vyzývající k činu a přidala kontaktní informace.

7 POPIS DÍLA

Autorská kniha se jmenuje *Radnice na přechodu a jiné jesenické mýty*. Vznikla jako výstup participační akce *Jesenický Mýtusběr*, při které jsem iniciovala vznik krátkých literárních útvarů o Jeseníku. Ty jsem utřídila a seřadila do souboru.

Mýty jsou rozděleny do tří částí - kapitol - podle tématu, kterým se zabývají. V první kapitole možno číst mýty obracející se k tradičním jesenickým motivům a symbolům, druhá, nejobsáhlejší, se věnuje současnému životu města a třetí vypráví o lidech, kteří ve městě žijí.

Kniha je tištěna digitálně a obsahuje dvacet čtyři mýtů na padesáti dvou stránkách, černobílé ilustrace, dvoustránkové, jednostránkové i menší, kreslené tuší, jednoduché spontánní kresby.

Použité písmo se jmenuje Trivia Serif 10. Desky knihy jsou potaženy šedým papírem s černým potiskem, předsádky jsou šedobílé. Knížka má šité kapitálky, černobíle pruhované.

Knihu doprovází litografie *Kolektiv autorů*, grafický list velikosti B2, černobílý.

K hotové knize je plánována doprovodná akce typu autorského čtení či prohlížení v některém z jesenických klubů.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Ačkoli se snažím, moc nezvládám zakrýt svou skepsi k přínosu většiny bakalářských prací pro obor celkově. Jsem toho názoru, že k výsledku, který má smysl, je třeba se sáhodlouze propracovávat, a člověk po třech letech studia je sice mnohem moudřejší, než by byl bez nich, nicméně je to dost minimální doba k nějakému uměleckému zrání. Cítím, že jsem téma autorské knihy ve své cestě teprve „nakousla“, a teprve až budu vytvářet věci, se kterými jsem osobně spokojená a za kterými si stojím, začne pro mě nejspíš být důležitý přínos pro obor. Výsledek nyní proto spíše považuji za důležitý především pro mě osobně a také pro lidi, kteří se do mé práce zapojili.

Myslím si tedy, že za přínosný by se dal snad považovat koncept a přesahy práce do participačního umění a sociálního experimentu. Snaha zapojit více lidí do díla je mi vždy sympatická, vidím-li ji u jiných, proto jsem se pokusila nevytvářet knihu „do šuplíku“, nýbrž dílo, ke kterému bude mít vztah třeba alespoň moje rodina, přátelé a další, kteří se nechali zlákat ke spolupráci.

Vím, že sbírání literatury od lidu není nic zvlášť nového a že kořeny tohoto počínání sahají třeba ke Karlu Jaromíru Erbenovi⁸ a jeho sbírkám folklórních materiálů. Jeho přístup jsem změnila tím, že jsem vznik literatury přímo iniciovala a nešlo mi tudíž o zachycení lokálně známých tradovaných příběhů - ačkoli ohlasy k mýtům dávají napovědět, že Jeseničtí vědí, oč kráčí v textu, který by člověk „zvenčí“ mohl vnímat jen jako obecné povídání bez hlubších významů.

Doufám však, že touto a plánovanou další prací v Jeseníku začnu časem přinášet do města trochu více pohybu, více legrace a možnost vykročit ze stereotypu dní, který je v maloměstě naplněném smutnými lidmi pracujícími za minimální mzdu opravdu ubíjející - vidím to na své rodině. Chci tak nabídnout Jeseníku umění jako cestu k rozvoji, kterou dosud docela opomíjel.

8 Karel Jaromír Erben (1811 - 1870) - český historik, spisovatel a sběratel lidových písní a pohádek.

9 SILNÉ STRÁNKY

Za silnou stránku své práce považuji koncept, který do procesu zapojuje více lidí a skrz který se snažím, aby vzniknuvší kniha nebyla jen čistě školní prací. Také pro mě osobně je důležité, že má kniha vztah k Jeseníku. Vždy ráda vidím, když se lidé vracejí zpět ke svým rodištím ve svých pracích, a připadá mi to jako jedna z nejsmysluplnějších věcí, co dělat v tomto oboru.

Na ilustracích se mi líbí silný kontrast černé a bílé, myslím, že se svou průrazností hodí k použité literatuře.

Taktéž jsem nadšená z použitého písma, ale to bude spíše záluhou Střešovické písmolijny, než mojí. Jde o klasicistní antikvu, která, jak doufám, bude fungovat v kontrastu s kresbami. Snažila jsem se vysázet text co nejpoctivěji, aby vynikly kvality písma a to tak nebylo rušeno elementárními typografickými chybami.

10 SLABÉ STRÁNKY

Ačkoli jsem se těšila, jak si knihu svážu sama, nakonec jsem z výsledku trochu rozpačitá - řemeslně mám, myslím, na víc.

Také mám trochu problém udržet soubor ilustrací konzistentní, což už jsem řešila kdysi v klauzuře (soubor ilustrací k povídkám⁹), a teď jsem si ještě ztížila podmínky tím, jak rozličné byly jednotlivé mýty. Snad mi budiž k dobru, že o tom vím a snažím se na tom pracovat.

Mrzí mě trochu, že jsem na knize nezačala pracovat dříve, třeba i v létě, kdy jsem byla doma v Jeseníku a mohla se věnovat důkladněji první - sbírací fázi mé práce. Sehnala bych více literárního materiálu a měla i čas stihnout ilustrace zpracovat v nějaké grafické technice, jak jsem původně chtěla.

9 viz bod 1 - MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

PECINA, M. *Knihy a typografie*. 2. vyd. Brno: Host, 2012. ISBN 978-80-7294-813-0

BERAN, V. *Typografický manuál: Učebnice počítačové typografie*. 1. vyd. Náchod: Manuál, 1994. ISBN 80-901824-0-2

VÁCHAL, J. *Krvavý román: studie kulturně a literárně historická*. 3. vyd. Praha: Paseka, 1990. ISBN 80-85192-00-4

VÁCHAL, J. *Šumava umírající a romantická*. Praha: Paseka, 2008. ISBN 978807185900

KLARICOVÁ, K. *Pohádky pro pana Izru*. Praha: Baobab, 2000. ISBN 80-902916-0-0

NIKL, P. *Lingvistické pohádky*. Praha: Meander, 2006. ISBN 80-86283-49-6

NIKL, Petr. *Atlas saltA*. Praha: Aulos, 2002. ISBN 80-86184-11-0

SÍS, P. *Tibet-tajemství červené krabičky*. Praha: Raketa, 2005. ISBN 80-86803-03-1

SKÁLOVÁ, A. *Pěť Medánek*. Praha: Kopr, 2009. ISBN 9788025458471

ČERNÁ, O., SKÁLOVÁ, A. *Poklad starého brouka*. Praha: Baobab, 2007. ISBN 978-80-87022-11-5

PACOVSKÁ, K. *Unfold/Enfold*. Paris: Seuil Chronicle, 2004. ISBN 2-02-069417-4

Mytologie: ilustrovaný průvodce světovými mýty a legendami. 1. vyd. Bratislava: Perfekt, 2006.

RENOTIÈRE, G. *Autorská kniha - střet tradice a experimentu*. Brno, 2009. Disertační práce. Vysoké učení technické v Brně, Fakulta výtvarných umění

KREJČA, A. *Grafické techniky*. Praha: Aventinum, 1995. ISBN 80-85277-48-4.

b) Internetové zdroje

Artist's book. *Wikipedia, the free encyclopedia* [on-line]. [cit. 2015-04-28] Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Artist%27s_book>

Dieter Roth. *Wikipedia, the free encyclopedia* [on-line]. [cit. 2015-04-28] Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Dieter_Roth>

Kateřina Šedá. *Wikipedie, otevřená encyklopedie* [on-line]. [cit. 2015-04-28] Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Kate%C5%99ina_%C5%A0ed%C3%A1>

Josef Váchal. *České stránky o Josefu Váchalovi* [on-line]. [cit. 2015-04-28] Dostupné z: <<http://www.vachal.cz/vachal.htm>>

Vincenz Priessnitz. *Wikipedie, otevřená encyklopedie* [on-line]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Vinzenz_Priessnitz>

12 RESUMÉ

In my bachelor's thesis I was working on an author's book with the pieces of literature written by people from my hometown called Jeseník. I challenged them to come up with short myths and fables about our hometown so that I can collect them for a book.

I sorted the stories from the people by their topic to the three chapters of the book. The first one consists of stories with motives perceived by me as traditionally Jeseník-ish and historical, the second chapter is the biggest and is made of myths about current life in the town. The third part is filled with stories about the people of the town - actual ones as well as made-up figures.

I illustrated the book with black and white ink drawings. I drew with a tool which I carved from a branch. I wanted the drawings to look rather amateurish-like, simple and contrasty. I felt it fits the concept and the stories the people wrote for me.

I scanned the drawings and digitally edited them in Adobe Photoshop, then I choose the font (Trivia Serif 10 made by Střešovická písmolijna) and typeset the book in Adobe InDesign.

I had the book pages printed digitally and then I did all the book-binding. I covered the book cover with a grey paper and I sewed the endbands.

To accompany the book I printed a lithography called *The Team of Authors*, in which I portrayed each myth author as a different kind of stone. I drew the drawing on a lithographic stone by ink using the same tool as I did for the book drawings. The motive of the print is repeated on the end pages of the book.

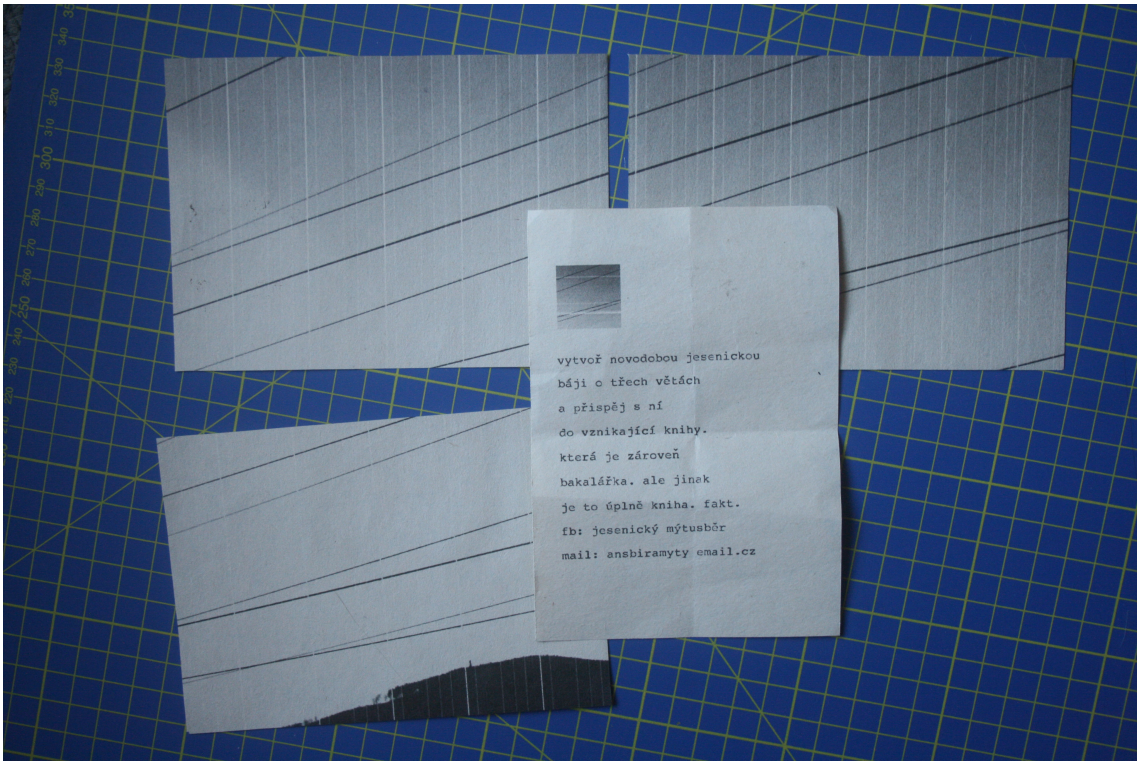
The book has a strong connection to my hometown, as I have the need to come back to Jeseník and try to make things happen there. This book is just one tiny thing - a starting point, a trial. I am going to finish this project with a small local event in Jeseník celebrating the book and the people who helped me make it. This event will be a thankyou from me to my hometown.

13 SEZNAM PŘÍLOH

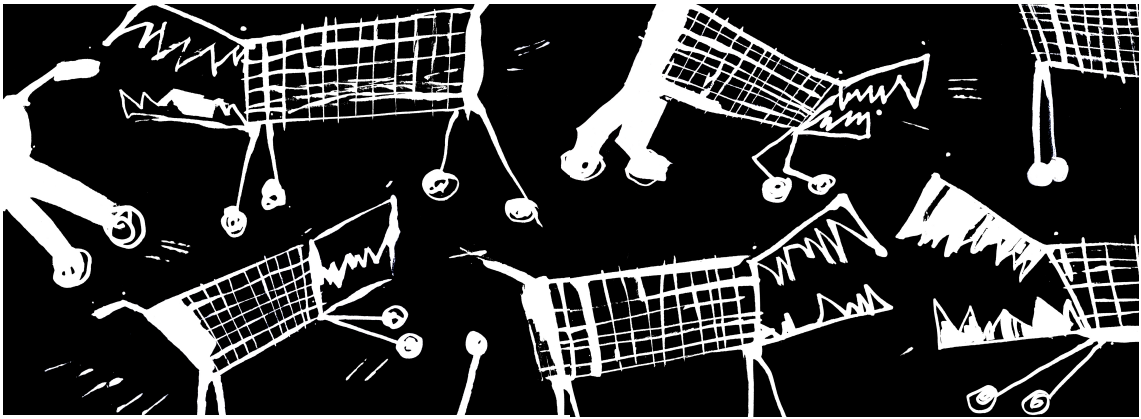
- Příloha 1** Skupinový tisk podupáváním a poskokem, foto Alžběta Panochová
- Příloha 2** Náborové letáčky vyzývající k účasti na Jesenickém Mýtusběru, foto vlastní
- Příloha 3** Předsádky knihy Radnice na přechodu - výřez
- Příloha 4** Dvoustránková ilustrace a její detail
- Příloha 5** Výřez dvoustránkové ilustrace
- Příloha 6** Kniha nahlížená zepředu, foto vlastní
- Příloha 7** Kniha rozevřená, viditelné předsádky a titulní strana, foto vlastní
- Příloha 8** Kniha nahlížená zezadu, foto vlastní
- Příloha 9** Kniha rozevřená, jsouc čtena, foto vlastní
- Příloha 10** Detail knihy - kapitálek šitý, foto vlastní

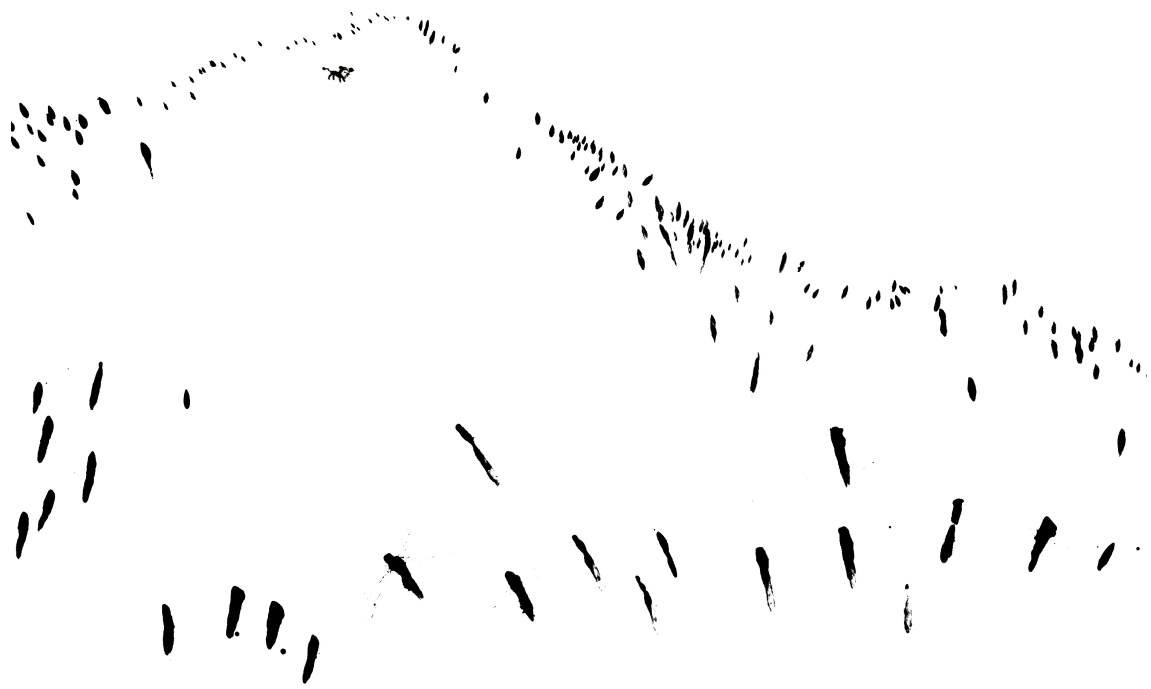

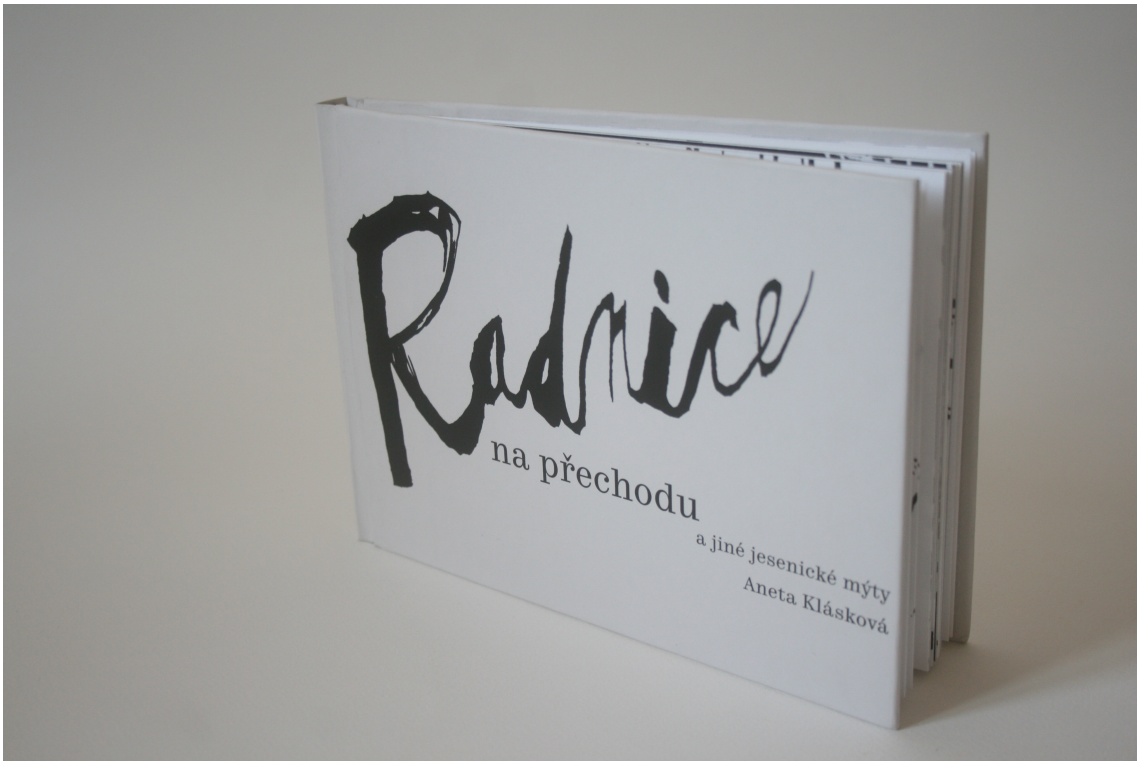
Příloha 1

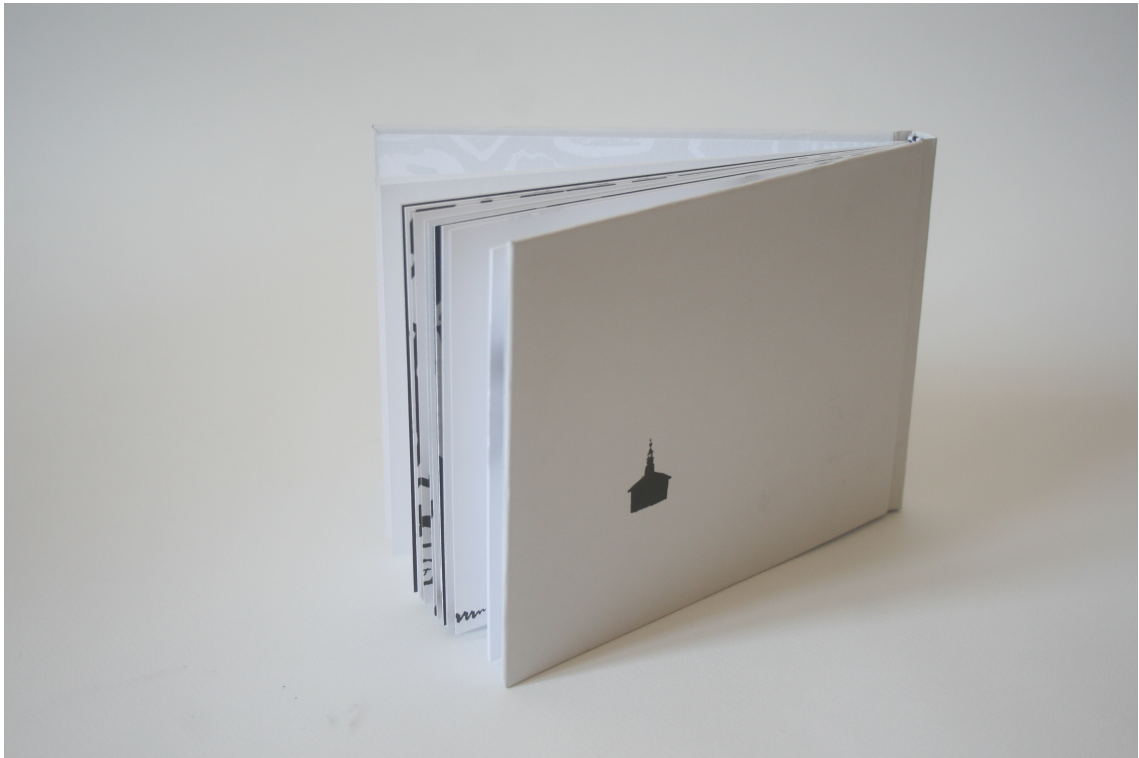

Příloha 8

Příloha 10